

**نقد و بررسی نقاشی شب پرستاره اثر ونسان ونگوگ
(با رویکردی ساختاری)**

استادیار گروه هنر: جناب آقای دکتر علی محمودی عالمی

Alimahmodialami@yahoo.com

نام دانشجو: پرستو معصومی

کارشناسی ارشد پژوهش هنر

موسسه آموزش عالی مارلیک نوشهر

Parastoomp99@gmail.com

پاییز ۱۴۰۱

چکیده

تابلو شب پرستاره، با تکنیک رنگ روغن و با سایز متوسط است که با نقش ماه احاطه شده و شبی مملو از ستارگان درخشان را به تصویر می کشد. آسمان، ستارگان و ماه در کل سه چهارم تابلو را به خودشان اختصاص می دهند و احساسی متلاطم و خروشان را القا می کنند. طرح های چرخشی و دوار دور ستارگان به گونه ای است که همچون موج دیده می شوند و در رنگ های سفید و زرد روشن کشیده شده اند.

در سمت راست ماه به چشم می خورد و در سمت چپ نیز ستاره زهره قرار دارد. در زیر آسمان پر نقش و نگار نیز، روستایی آرام با انبوهی از خانه های کنار هم خوابیده است. در سمت چپ درخت بلند قامت سروی توجه را به خودش جلب می کند و درازای آن سر به آسمان می ساید. این درخت سرو به نوعی نمادین می تواند پل میان مرگ و زندگی دیده شود، چرا که از سویی به زمین و از سویی دیگر به آسمان متصل شده است. درختان سرو همچنین نشانه ای از آرامگاه و سوگواری هستند. ون گوگ این تابلو دوست داشتنتی را در سال 1889 میلادی و در روستای سنت پل فرانسه خلق کرد. خوب است بدانید که امروزه تابلو شاهکار «شب پرستاره» ونسان ون گوگ در موزه هنرهای معاصر نیویورک قرار دارد. در ادامه این نقاشی را با رویکردی ساختاری بررسی میکنیم.

کلیدواژه: ون گوگ، شب پرستاره، ستاره، ماه، ونسان ون گوگ